

Vraag nr. 17
van 22 oktober 1997
van de heer FRANK CREYELMAN

Investeringsfonds – Gemeentelijke trekkingsrechten

De Vlaamse regering legt jaarlijks vast hoeveel geld een gemeente krijgt uit het Investeringsfonds. Die vastlegging gebeurt onder andere op basis van het aantal inwoners en woningen, en op de lengte van de gemeentewegen. De centen van het Investeringsfonds dienen dan ook vooral ten goede te komen aan het herstellen van wegen en rioleringen of aan het renoveren van gebouwen.

Alhoewel het herstellen van straten en pleinen, het aansluiten op rioleringen en de renovaties van gebouwen tegenwoordig in zowat elke gemeente van het land tot de prioriteiten behoort, is het toch verbazingwekkend te noemen dat het Vlaams Gewest met een bedrag van liefst zes miljard frank investeringsfondsgeld zit dat nog niet werd opgevraagd door de gemeentebesturen. Uit cijfers van de administratie Binnenlandse Aangelegenheden blijkt dat nog niet eens tien procent van de gemeentebesturen de toegestemde trekkingsrechten volledig heeft opgenomen.

In plaats van de schuld bij de gemeentebesturen te leggen, lijkt het mij logischer om na te gaan of de in te dienen dossiers niet aan al te veel bureaucratische reglementering moeten voldoen. Met andere woorden, hebben de gemeentebesturen geen "schrik" om een dossier in te dienen bij de bevoegde administratie.

1. Heeft de minister reeds stappen ondernomen om de reglementering voor het indienen van dossiers bij het Investeringsfonds te vereenvoudigen ?
2. Heeft de minister de gemeentebesturen voldoende informatie ter beschikking gesteld over het Investeringsfonds ?

Antwoord

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger mededelen dat de dossiers die in het kader van het Investeringsfonds door de gemeenten bij de gouverneur worden ingediend, in principe aan dezelfde normen onderhevig zijn als de andere investeringsdossiers die worden gefinancierd met leningen of eigen middelen. De gemeentewet, het toezichtsde-

creet en de wet op de overheidsopdrachten zijn in alle gevallen onverkort van toepassing.

De aanvraag voor het gebruik van trekkingsrechten gaat uit van het college van burgemeester en schepenen en wordt samen met het ontwerp van gunning of ingeval het een aankoop betreft, samen met het betrokken gemeenteraadsbesluit en het ontwerp van de koopakte naar de provinciegouverneur gezonden. Uiteraard worden investeringsdossiers die voor toestemming van trekkingsrechten aan de gouverneur worden voorgelegd, op wettelijkheid gecontroleerd.

De uitbetaling van de middelen gebeurt als volgt :

- 25 % van het toegestemde bedrag, bij ontvangst van een eensluidend verklaard afschrift van het bevel om met de werkzaamheden te beginnen. In praktijk worden volgende stukken naar de gouverneur gestuurd : kennisgeving van goedkeuring van de inschrijving, bevel tot aanvang van de werken, bewijs van borgstelling ;
- 75 % van het toegestemde bedrag (= een bijkomende 50 %), wanneer aan de hand van vorderingsstaten blijkt dat 60 % van de geplande werkzaamheden is uitgevoerd en 60 % van de kostprijs verschuldigd is ;
- Het saldo na ontvangst van de eindafrekening en het proces-verbaal van voorlopige oplevering.

Ik wijs de Vlaamse volksvertegenwoordiger erop dat het hier een overheidssubsidie betreft en er controle wordt uitgeoefend door het Rekenhof en het Hoog Comité van Toezicht. De procedure die de administratie volgt bij de behandeling van deze dossiers is niet overmatig zwaar. De stukken die moeten worden opgestuurd naar de gouverneur moeten immers sowieso voorhanden zijn. Als het dossier voldoet aan de bestaande wettelijke voorschriften, is de belasting voor de gemeentebesturen gering en – behoudens het versturen van stukken naar de gouverneur – niet groter dan voor andere investeringsdossiers.

De gemeentebesturen hebben alle nodige informatie over de te volgen procedure ontvangen via omzendbrieven. Wanneer bovendien het college van burgemeester en schepenen een aanvraag voor het gebruik van trekkingsrechten bij de gouverneur indient, licht deze laatste de gemeente in over de verder te volgen procedure voor de effectieve uitbetaling van de trekkingsrechten.

Het *niet-opgevraagd investeringsfondsgeld* waarop de Vlaamse volksvertegenwoordiger alludeert, bedraagt op dit moment 7 miljard frank op een gecumuleerd totaal van 31,6 miljard frank. Dat betekent dat 77 % van de toegekende trekkingsrechten effectief door de gemeenten werden opgenomen. Sinds 1994 is dat percentage ongeveer constant. De jaren daarvoor lag de benuttingsgraad lager. De gemeenten beslissen autonoom welke investeringen zij via het Investeringsfonds zullen financieren en wanneer. Zo kan een gemeente de trekkingsrechten van verschillende jaren "opsparen" om een grote investering te financieren.

Aanwending van het Investeringsfonds :

Aantal gemeenten	Percentage van de opgenomen trekkingsrechten
3	< 30 %
3	tussen 30 en 39 %
17	tussen 40 en 49 %
30	tussen 50 en 59 %
61	tussen 60 en 69 %
62	tussen 70 en 79 %
76	tussen 80 en 89 %
56	tussen 90 en 100 %

Hieruit blijkt dat slechts 7 % van de gemeenten minder dan 50 % van haar trekkingsrechten opneemt. Het aantal gemeenten dat minder dan 40 % opneemt, neemt bovendien jaarlijks af :

1991	130
1993	31
1995	11
1997	6

Gelet op het voorgaande, acht ik het niet nodig om wijzigingen aan de bestaande procedure aan te brengen. De administratie werkt momenteel aan een globale evaluatie van het Investeringsfonds.